

Hai Tác Phẩm : Nợ Em Một Đời (Tuyển tập truyện ngắn) và Đôi Mắt Bìn (thơ)

THAY LỜI BẠT.

Kiêu Mỹ Duyên

May mắn được quen nhiều đồng hương ở VN cũng như ra hải ngoại, hàng tuần tôi được nhiều quà đón từ khắp nơi như nhạc, truyện, thơ v.v.

Đáp lại ân tình của bằng hữu người tôi đã gặp cũng như người chưa gặp, tôi đọc ngay những tác phẩm của họ bằng bìn thỏ hoặc những quyển sách vừa in còn thơm mùi mực.

Những tác phẩm hớp đón tôi, tôi đọc ngay trong ngày được tặng, điếu làm cho tôi đọc miệt mài đọc một lần xong tác phẩm không đợi ngày mai sẽ tiếp, đó là tình người, đọc và cảm xúc, tôi thích những tác phẩm người thật việc thật, lời văn ngắn gọn, không dài dòng văn tự, có lẽ sống ở đây ai cũng vội vàng làm nhiều việc trong một ngày, ngày nào cũng phải làm cho xong việc đó.

Tác phẩm của Chinh Nguyên tình cảm ướt như nước mưa, tình người phụ nữ trong thời chiến với người tình là lính chiến, tha chiến tranh, cách biệt, chia lìa, mơ ước từng giây từng phút được gặp nhau của những người yêu nhau, thật sự yêu nhau, yêu nhau tha thiết không biết ngày mai ai còn ai mất, yêu trong đợi chờ, tội nghiệp người phụ nữ trong thời chiến, hầu hết những truyện ngắn của Chinh Nguyên trước 1975 cũng như sau ngày 30 tháng 4/1975 cũng nặng nề cũng ướt át, viết cho người đọc hay viết cho chính mình để nói lên ơn nghĩa của người lính chiến VNCH với người con gái yêu mình thật thiết không ai biết ngoài tác giả?

Đọc truyện của Chinh Nguyên để cảm thấy mình hiện diện trong truyện hay thay người thân của mình trong truyện như chuyện v

cha mẹ của mình, người mẹ tôi tôi nuôi con nên người trong thời kỳ giặc giã mà nuôi nên con mình tốt nghiệp đại học, tôi ngưỡng mộ và thương những người phụ nữ suốt đời vì chúng vì con mà sống. Hạnh phúc của chúng con là hạnh phúc của chính mình.

Chuyện của Chinh Nguyên chuyện nào cũng đậm đà tình cảm, tình phụ tử, mẫu tử, tình anh chị em, tình chi quân hữu và cuối cùng tình cảm ướt át nhất vẫn là tình cảm của người nam và nữ.

Chuyện của Chinh Nguyên, chuyện nào cũng buồn, Nỗi nhớ mong manh, Nỗi buồn, Giọt buồn, Diễm Diễm, Nợ em một đời, Có phải là nỗi đau, Mất Nhung, Sài Gòn ơi.

Đọc truyện của Chinh Nguyên đã buồn theo tác giả, ngậm ngùi những nỗi đau thương, ngay cả thơ cũng buồn, Đọc đã mà buồn, đã mà nhớ về thân phận con người trong chiến tranh, sau chiến tranh, thân phận của những người tù còn sống sót đã trở về.

Rời khỏi nhà tù tìm đường vượt biên, tìm Tự Do, thơ Khát Vọng Tự Do cũng buồn, hình như nỗi buồn đi theo nhà thơ, theo nhà văn Chinh Nguyên đến suốt đời, nói chuyện thì vui vẻ, yêu đời, làm việc tích cực trong những công tác xã hội, mà sao Chinh Nguyên buồn quá trong thơ văn?

✘ Xin trân trọng giới thiệu tập truyện đầy tình cảm của Chinh Nguyên đến với quý độc giả, nên đọc chuyện trong lúc đang vui, đã thấy mình hạnh phúc hơn tác giả, đã thấy mình may mắn hơn tác giả.

Và lúc nào tôi cũng cầu nguyện cho sự may mắn đến với những người cầm bút nhất là Chinh Nguyên, một cựu tù nhân nhưng vẫn còn tích cực hoạt động trong cộng đồng Việt Nam về thi văn, xã hội.

Mơ ước in sách của những tác giả trong nước đang sống đày đọa, bị bủa vây kinh tế, và cũng mong giấc mơ của Chinh Nguyên thành sự thật, để cho những nhà văn, nhà thơ trong nước trước khi già từ cõi tạm được nhìn thấy tác phẩm của mình được in, được đến với đồng hương, và được quý đồng hương ở hải ngoại yêu chuộng.

Tác phẩm là đứa con yêu quý của tác giả, tác giả đã dồn hết tâm huyết của mình trong tác phẩm, nếu tác phẩm được đón nhận một cách nồng nhiệt là món quà quý giá nhất của tác giả, hy vọng tác phẩm buồn của Chinh Nguyên sẽ được nhiều người đón nhận một cách nồng nhiệt để tác giả vui vẻ viết tiếp, in tiếp và in sách của

mình và sách của bằng hữu để độc giả thưởng thức vẻ tình người, tình bạn, tình gia đình và tình đồng hương.

KIỀU MỸ DUYÊN

